

oudheidkundige Vereniging
oud Vorden

te Vorden

Vordense Kronyck

26^e jaargang, no. 2, december 2008

VAN ONZE VOORZITTER

Net een nieuwe digitale fotocamera aangeschaft en de hele dag wezen fotograferen in de omgeving van Vorden. Verschillende boerderijen en natuurlijk veel natuur. Al speurend naar mooie plaatjes besef ik weer eens hoe mooi onze oude gemeente is. Er zijn maar weinig gebieden in Nederland waar nog zoveel boerderijen en landschappen herinneren aan voorbije tijden. Je kan hier nog steeds foto's maken die je vijftig jaar geleden ook had kunnen maken, alleen toen niet digitaal. Dit moeten we koesteren. Onze streek is het waard om voor op te komen!

Foto's van het verleden, dat zijn ook weer de artikelen in deze nieuwe Kronyck.

Hennie Rossel heeft er met zijn redactie weer een mooie uitgave van gemaakt, waarbij we natuurlijk de auteurs van deze artikelen niet tekort mogen doen.

Zo is er het verhaal over het ontstaan van het Dorpscentrum van de hand van ons bestuurslid Jan Bosch. Jan frist ons geheugen nog eens flink op en laat ons de oprichting van Het Dorpscentrum nog eens beleven.

Steeds vaker krijgt Oud Vorden foto's, kaarten, prentbriefkaarten, of archiefstukken aangeleverd, niet alleen van leden maar ook van mensen buiten onze vereniging, waarvoor we elke gever hartelijk danken. Een mooi voorbeeld daarvan is een oude foto van het eerste bestuur van de Zuivelfabriek. De vereniging doet er zijn voordeel mee.

Wim Jansen werpt in Vordens 'plat' een nostalgische blik op zijn ervaringen in het uitgaansleven van de regio. Jaap van de Broek heeft een interessant verhaal over de toepassing van de Landarbeiderswet in Vorden.

Verder is er een verslag van het reisje naar Paleis Soestdijk en, zoals u kan lezen, weet de reiscommissie ieder jaar toch weer iets moois uit de hoge hoed te toveren.

Net als voor giften voor het archief, weten steeds meer mensen in Nederland Oud Vorden te vinden voor informatie over familie, de streek, of zelfs boerderijen die op een bepaald schilderij voorkomen. Zo is H.J. Reesink uit Zeewolde op zoek naar informatie over zijn familiegeschiedenis.

Dus.... Oud Vorden leeft!

Veel leesplezier en goede feestdagen gewenst. En, voor het nieuwe jaar, alle goeds.

Gerard Klunder

OPRICHTINGSGESCHIEDENIS VAN HET DORPSCENTRUM

Jan Bosch

INLEIDING

Dit jaar bestaat het Dorpscentrum in Vorden 30 jaar. Volop reden om even stil te staan bij de totstandkoming van dit centrum, dat van zo groot belang is gebleken voor het verenigingsleven en de gemeenschap van Vorden. Niet iedereen in Vorden weet heden ten dage nog hoe de situatie op dit gebied zo'n 40 jaar geleden was en welke moeilijkheden indertijd moesten worden overwonnen om een dergelijke accommodatie van de grond te krijgen.

Omdat ik vanaf het begin betrokken mocht zijn bij de oprichting van het Dorpscentrum en toevallig nog de beschikking heb over het nodige documentatiemateriaal uit die tijd, lijkt het me aardig om de geschiedenis van de oprichting van het Dorpscentrum - zij het in vogelvlucht - eens op schrift te stellen.

In het artikel zijn de namen van diegenen vermeld die direct bij de oprichting waren betrokken. Ik realiseer me dat er meer mensen zijn geweest die in dit verband een rol hebben gespeeld en dat ook veel verenigingen en een groot deel van de middenstand actief hebben meegedaan; en niet te vergeten de Vordense bevolking, die in grote meerderheid sympathiek tegenover het idee stond en letterlijk en figuurlijk een steentje heeft bijgedragen.

Het Dorpscentrum was en is van en voor iedereen! Moge het zo blijven.

Hoewel vóór het begin van de jaren 70 in Vorden al pogingen waren ondernomen om te komen tot oprichting van een Dorpscentrum (in de zin van een

fig. 1 Het oude Raadhuis, een gebouw in klassieke bouwstijl, een gebouw van bijzondere allure, voor de verbouwing in het midden van de jaren 60. Door die verbouwing is veel van haar allure verloren gegaan.

Rechts het oude Postkantoor, ook grondig 'verbouwd', waardoor het helaas ook veel van haar oorspronkelijke charme heeft verloren.

gemeenschapscentrum van en voor iedereen), namen de ideeën daarover in de jaren 1972 en 1973 echt vaste vorm aan. Voorgaande pogingen waren vastgelopen, omdat men levensbeschouwelijk of maatschappelijk te ver van elkaar stond (de hokjesgeest heeft in Vorden een lang leven geleid), door een passieve opstelling van het toenmalig gemeentebestuur en waarschijnlijk ook wel omdat de oprichting van zoiets als een Dorpscentrum nu eenmaal een moeizame zaak is, waarvoor het idee lang moet rijpen voordat er voldoende enthousiasme kan worden opgebracht. Het is moeilijk te zeggen waarom de 'doorbraak' pas in 1973 tot stand kwam. Waarschijnlijk omdat iedereen wel inzag 'dat het zo niet langer kon' (verenigingen dreigden in grote moeilijkheden te komen door gebrek aan geschikte zaalruimte). Van groot belang was ook, dat binnen het gemeentebestuur de gedachte om te komen tot een Dorpscentrum steeds meer veld begon te winnen en men inzag, dat er wel iets moest worden gedaan om de achterstand op het gebied van verenigings- en sportaccommodatie in te lopen. Vast staat in ieder geval dat leden van het gemeentebestuur een belangrijke rol hebben gespeeld, zowel bij de pogingen om tot oprichting te komen, als ook bij de verdere - vaak moeizame - ontwikkelingen.

HOE WAS DE SITUATIE ROND 1970?

Er was een Jeugdcentrum, een verbouwde voormalige fabriekshal van de Empo, aan de Insulindelaan, tot stand gekomen op initiatief van de plaatselijke kerken; ondanks de goede bedoelingen, die aan de oprichting ten grondslag lagen, was het gebouw niet bijzonder geschikt als eigenlijk Dorpscentrum; vooral het ontbreken van een goede accommodatie om uitvoeringen e.d. te houden was fnuikend. Verder was er het Nutsgebouw (thans bibliotheek en leeszaal), een oud gebouw met een gebrekkige toneelaccommodatie, zonder verdere mogelijkheden. Voor het sportgebeuren was Vorden in die dagen aangewezen op een gymnastieklokaal (in de buurt van de Nieuwstad), terwijl ook in het Jeugdcentrum, zij het met ongemakken, kon worden gesport.

In 1972 ontstonden actiegroepen om tot verandering te komen, met name gericht op een betere toneel- en sportaccommodatie. Toen de noodzaak om tot oplossingen te komen ook bij het Gemeentebestuur doorgedrongen was, raakte de zaak begin 1973 in een stroomversnelling. Met name moeten hier genoemd worden:

J.W.M Gerritsen, toenmalig wethouder en mr. A.J. te Veldhuis, gemeenteambtenaar. Beiden hebben een belangrijke rol gespeeld bij de oprichting van het Dorpscentrum, waarbij twee gedachten centraal stonden:

- een moderne accommodatie, die ook de behoeften van de binnensport kon opvangen
- een Dorpscentrum, gedragen door de gehele gemeenschap.

De eerste fase verliep voorspoedig: midden 1973 was er een initiatiefcommissie gevormd, die representatief geacht werd voor de Vordense gemeenschap.

DE LEDEN ERVAN WAREN:

A. Berenpas, Ruurloseweg, Jong Gelre
J. Bosch, de Bongerd, Nutsdepartement
M.J. Edens, Dorpsstraat, medische groep
J.F. Geerken, Vogelbosje, Jeugdcentrum
J.W.M. Gerritsen, Beatrixlaan, namens B. en W.
mevr. S.M. Koers, Ruurloseweg, gezinszorg

W.A. Kok, Het Vaarwerk, Gereformeerde Kerk
ds. J.C. Kraaijenbrink, Raad van Kerken
K.F. Meenink, Stationsweg, Jeugdsociëteit
mevr. H. Pelgrim, Lindese Enkweg, Plattelandsvrouwen
L. Schoolderman, Raadhuisstraat, Vordense winkeliers
mevr. N. Sikkens, Mispelkampdijk, sportverenigingen
G.H. Slagman, Almenseweg, vakbonden
W. Spanhaak, Hilverinkweg, jeugd- en maatschappelijk werk
mr. A.J. te Veldhuis, Mispelkampdijk, wnd. secretaris
mr. R.A. van den Wall Bake, De Kieftskamp, namens de gemeenteraad
A.J. Zeevalkink, Schoolstraat, onderwijs.

Op 16 augustus van dat jaar vond de eerste bijeenkomst plaats met de Vordense verenigingen, om te horen hoe men over het idee van een Dorpscentrum dacht. De reacties waren overwegend positief. Met medewerking van de Stichting Gelderland voor Maatschappelijk Werk werd een inventarisatie naar de concrete behoeften gedaan, waarna op 27 december 1973 de Stichting Dorpscentrum Vorden werd opgericht, waarvan het bestuur grotendeels werd gevormd uit de leden van de initiatiefcommissie.

Voorzitter werd J.W.M. Gerritsen, secretaris mr. A.J. te Veldhuis en penningmeester J. Bosch.

Nadat de geconstateerde behoeften waren neergelegd in een programma van eisen voor de nieuw te bouwen accommodatie, werd aan het gemeentebestuur verzocht een terrein aan te wijzen voor de combinatiebouw van dorpscentrum en sportzaal; na zorgvuldige afweging werd daarbij door het Dorpscentrumbestuur gedacht aan het terrein in Plan Zuid, langs de Vordense Beek, waar later de brandweergarage en het tennispark zouden komen te liggen (thans woonwijk).

Het gemeentebestuur reageerde positief ... en toen waren 'de poppen aan het dansen'.

PLAN ZUID VAN DE BAAN

Een aantal mensen in Plan Zuid, klaarblijkelijk beducht voor (vermeende) overlast, reageerde scherp afwijzend op het voornemen van het gemeentebestuur en maakte er geen geheim van de benodigde bestemmingswijziging met alle beschikbare middelen te zullen tegenhouden.

Het gemeentebestuur en het stichtingsbestuur schrokken in eerste instantie terug voor een (vermoedelijk lange) procedure en er werd naar alternatieve vestigingsplaatsen gezocht.

Het Plan Vogelbosje (op de plaats van de huidige sporthal) kwam als goed alternatief uit de bus, totdat ook daar het plan op groot verzet van omwonenden stuitte . . . Het weekblad Contact (dat gratis zeer veel publiciteit rondom het Dorpscentrumgebeuren gemaakt heeft) verzuchtte in augustus 1974: *Door sommige mensen wordt een heleboel afgekraakt; dit kan niet en dat mag niet; het Dorpscentrum mag niet hier, het mag niet daar. Aan praters hebben we niets, die zijn er genoeg. Aan mensen met daden hebben wij meer behoefte. Laat de moed niet zakken, sla de handen ineen: bouw het verenigingsleven in Vorden op.*

Door de nood gedwongen zag het Dorpscentrumbestuur zich genoodzaakt het idee van de combinatiebouw te laten varen. De sportzaal werd door de gemeente gebouwd in het Vogelbosje (dan was de sport tenminste op korte termijn geholpen). Het bestuur bleef zoeken naar andere vestigingsplaatsen voor het resterende gedeelte van het Dorpscentrum.

Maar ... hoe men ook zocht, wikte en woog . . . tenslotte werd (eind 1974) aan de gemeente Vorden verzocht de bestemmingswijziging van het terrein in Plan Zuid toch maar door te zetten; er was geen alternatief. B. en W. startten inderdaad de procedure, maar het resultaat was voorspelbaar: er kwamen dermate veel bezwaren, dat goedkeuring op korte termijn door Gedeputeerde Staten niet viel te verwachten. Men zat in zak en as. Hoe nu verder?

NIEUWE ONTWIKKELINGEN

Behalve de ontwikkelingen rond het Dorpscentrum gebeurde er nog wel meer in Vorden. Zo had de gemeente in 1973 het Kasteel Vorden aangekocht, met de bedoeling dat te restaureren en te gebruiken als gemeentehuis.

Wat moest met het 'oude' gemeentehuis aan de Raadhuisstraat gebeuren? Zou dat niet iets zijn om te verbouwen tot Dorpscentrum? Vrijwel het gehele jaar 1975 ging verloren aan discussie over de vraag: het oude gemeentehuis, of toch maar liever nieuwbouw?

Pas in 1976 kwam de trein weer in beweging. De definitieve keuze viel tenslotte op het oude gemeentehuis. De Provincie Gelderland werd bereid gevonden een bedrag van rond f 500.000,- als subsidie beschikbaar te stellen. De bouw moest dan wel vóór 1 januari 1978 gereed zijn. Deze tijdslimiet paste overigens aardig in de plannen van de gemeente. De restauratie van 't Kasteel zou namelijk rond het begin van 1978 afgerond zijn en vlak daarop zou het oude gemeentehuis vrijkomen.

Als architect werd de heer Rodenburg aangezocht, die vrij spoedig daarop met een ontwerp kwam, waaruit bleek dat de behoefte aan zaalruimte vrijwel volledig in het oude gemeentehuis (en met verbouwing van de achter het gemeentehuis gelegen brandweergarage tot 'grote zaal') kon worden gedekt, inclusief schoolgymnastiek en Jeugdthonk.

Op 11 oktober 1976 verzocht het Dorpscentrumbestuur aan de gemeente om medewerking voor de uitvoering van het plan, dat na vele vergaderingen en vele adviezen van externe deskundigen tot stand was gekomen. Op 26 oktober ging de gemeenteraad akkoord.

DE REALISATIE

Het tijdschema voor de bouw zag er als volgt uit:

oktober	1976	-	principe uitspraak gemeenteraad
november	1976	-	inspraak belangengroeperingen
februari	1977	-	tekeningen besteksklaar
maart	1977	-	aanbesteding bouw
mei	1977	-	begin bouw grote zaal
december	1977	-	grote zaal klaar
mei	1978	-	verbouwing gemeentehuis tot Dorpscentrum klaar

Ondanks de nodige tegenslagen is dit schema keurig gehaald. Er brak derhalve eind 1976 een drukke tijd aan. Het bestuur stelde een viertal commissies in om de werkzaamheden zo vlot mogelijk te doen verlopen:

Bouwcommissie: onder leiding van J.F. Geerken (de toenmalige voorzitter en L. de Boer (de toenmalige secretaris)

Financiële commissie: onder leiding van J. Bosch (de toenmalige penningmeester)

Interieur commissie: deze commissie, die zeer vele zaken moest regelen, stond onder leiding van L. Schoolderman

Algemene commissie: public relations, e.d., onder leiding van ds. Kraaijenbrink.

fig. 2 Het Gemeentehuis, zoals het er vanaf het midden van de jaren 60, tot haar ombouw tot Dorpscentrum heeft uit gezien.

Als aannemer kwam na de openbare aanbesteding in maart de fa. Hakvoort uit Silvolde uit de bus.

In september 1977 werd een collecte gehouden onder de Vordense bevolking, die ongeveer f 25.000,- opracht.

In december werden de eerste sollicitanten gehoord voor de functie van beheerder, waarbij uiteindelijk de keus viel op de heer Bos uit Nieuw-Buinen, die in april 1978 in dienst trad.

Nadat tientallen zaken nog door het bestuur waren geregeld (interieuruitrusting, verhouding met de Horeca, verhouding met het Jeugdthonk, aanvragen subsidies bij diverse instellingen, arbeidsvoorwaarden voor de beheerder, etc.), kon op 17 mei 1978 de ingebruikname van het Dorpscentrum plaatsvinden met de uitvoering van de revue OCH, 'T KASTEEL TOCH 'T.

Deze revue (regisseur was Freddy Ikink), die georganiseerd was in het kader van de algemene feestelijkheden rond de opening van het Kasteel Vorden, en waaraan circa 130 mensen meewerkten, werd tevens de glorieuze openstelling van het Dorpscentrum voor de Vordense bevolking; in totaal werd deze revue 11 maal uitgevoerd, avond aan avond een uitverkochte grote zaal! Zoiets had men in Vorden nog nooit beleefd.

Op 29 september 1978, tenslotte, vond de officiële opening van het Dorpscentrum plaats door de burgemeester van de gemeente Vorden, mr. M. Vunderink.

De kinderziekten van het gebouw waren overwonnen. Na jaren van voorbereidingen, teleurstellingen en ... doorzetten was de inbezitting van het Olde Gemeentehuis door de Vordense gemeenschap een feit!

Het Dorpscentrum heeft aan bouw en inrichting ongeveer f 2 miljoen gekost, voor een belangrijk deel gesubsidieerd door Provincie en Gemeente. Maar het is goed besteed!

DE LANDARBEIDERSWET

Jaap van den Broek

In het begin van de vorige eeuw is de Landarbeiderswet ingesteld om werkers in de landbouw in staat te stellen een zogenaamd 'plaatsje' te verwerven.

Onder een plaatsje werd verstaan: *land met arbeiderswoning, zoodanig vereenigd, dat zij één geheel vormen.*

De wet trad in werking op 15 november 1918.

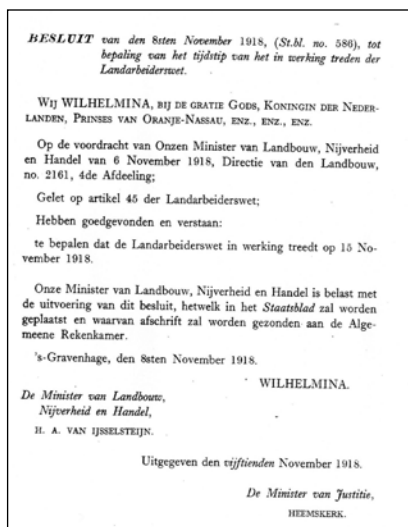

fig. 1 *Het Koninklijk Besluit*)

Voor de gegadigden golden nog de volgende omschrijvingen en bepalingen:

Landarbeider: ieder persoon, die van het in loondienst verrichten van landarbeid zijn hoofdberoep maakt.

Landarbeid: alle werkzaamheden in den landbouw, de veehouderij of de veenderij.

De landarbeider zelf moest van goed zedelijk gedrag zijn, den leeftijd van vijf en twintig jaren bereikt en dien van vijftig jaren niet overschreden hebben zoo hij een plaatsje wenscht te verkrijgen, voldoende goeod zijn om ten minste een tiende van de kosten te betalen. En die kosten mochten in totaal maximaal 4000,- gulden bedragen. Dat was voor de woning met de grond samen.

De aanvragen moesten worden ingediend bij de gemeente. Ze werden via de Provincie naar het Rijk gezonden, die het fiat voor de uitvoering moest geven.

In de vroegere gemeente Vorden is ook van de mogelijkheden van de wet geprofiteerd. Het bekendste voorbeeld is De Eersteling, aan de Waarlerweg. Dat was zelfs de eerste woning in het land die volgens de bepalingen van de wet was gebouwd en daaraan zijn naam dankte. De heer H.C. Kettelerij heeft hierover een

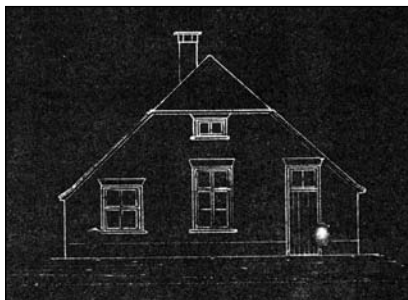

fig. 2 *Bouwtekening De Eersteling*)

fig. 2b *Het huis voor dat het gesloopt was*

mooi artikel geschreven in de Vordense Kronyck van december 1989, zodat er nu niet over uitgeweid hoeft te worden. De foto's geven aan hoe het pand er uit zag.

De woning van H.J. Boeijink aan de Wildenborchseweg blijft hier ook grotendeels buiten beschouwing. Door de strikte bepalingen van de wet viel Boeijink daar net buiten. Hoe, dankzij de inzet van generaal Tonnet en anderen, toch een woning voor hem gebouwd kon worden, is o.a. beschreven in de Vordense Kronyck van december 1994. Hier wordt alleen een foto opgenomen.

fig. 3 De woning van H.J. Boeijink)

inzicht te geven in de activiteiten in onze vroegere gemeente. Voor nadere gegevens houdt schrijver van dit artikel zich graag aanbevolen.

Eerst twee plattegronden, als voorbeeld voor de gebruikelijke bouw, toendertijd. De woningen omvatten als regel een woonkeuken, één of twee slaapkamers, een spoelkeuken, een melkkamer en de deel, met een varkenshok, een koeienstal en ook de wc. Soms was nog een extra, 'daagse keuken' aanwezig. De hoofdtoegangsdeur bevond zich òf in de voorgevel, òf opzij.

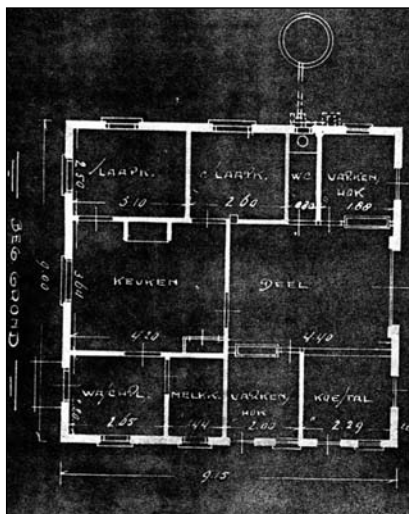

fig. 4a Toegangsdeur 'voor'

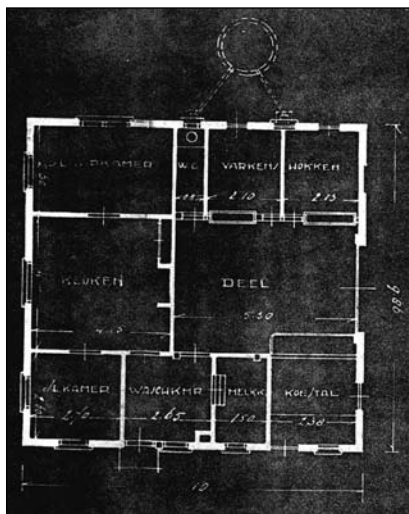

fig. 4b Toegangsdeur 'opzij'

Rondom Vorden zijn zes ‘plaatsjes’ gevonden waarvan aannemelijk is dat ze met inachtneming van de bepalingen van de Landarbeiderswet zijn gebouwd.

Hierna volgt daarover een aantal gegevens.

De letters bij de oude huisnummers duiden op de wijken waarin Vorden destijds was verdeeld. K.B. is het Koninklijk Besluit waarmee de goedkeuring is verleend.

De Eersteling, Waarlerweg 4 (oud B13), in 1919 gebouwd door Hermanus Lenderink.

(K.B. 12.4.1919, no. 50). Het is later lange tijd bewoond geweest door de familie Vliem. Het huis is onlangs gesloopt. Voor verdere gegevens zie hiervoor de Vordense Kronyck van 1989. Ook H.G. Wullink schreef hierover (zie aan het einde van dit artikel).

Klein Garmel, Schuttestraat 1 (oud D 168), voor fl. 3.575,- gebouwd in 1921-1922 door H. Brandenburg. Hij kwam van De Horst, in het Vordense Bos en werd ‘Dieks van de Kamp’ genoemd. Zijn beroep was eigenlijk bakker, maar hij moest boer worden om het huisje te kunnen bouwen. Zijn vrouw was van Olthuis, de schoenmaker.

Hun dochter trouwde met D. Klein Geltink en die familie heeft lange tijd op het huis gewoond. De huidige bewoners, de familie Berentsen, hebben het huis overgenomen van de familie Leisink. Die hadden het gekocht van de familie Klein Geltink, maar zij hebben het destijds afgebroken en er een nieuw voor in de plaats gezet.

Dennenoord, staat aan de Wientjesvoortseweg 2 (oud D 41a). Het is in 1931 (in kalkzandsteen) gebouwd in opdracht van J. Slagman, die van De Klokkenhof, aan de

fig. 5a Klein Garmel, zoals het was)

fig. 5 Klein Garmel nu

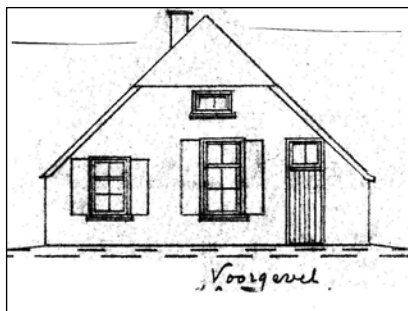

fig. 6a Ontwerptekening Dennenoord)

fig. 6b Het huis, dat in spiegelbeeld (deur links, dus) is gebouwd (tekening Roelofsen, Warnsveld

Wildenborchseweg, kwam. De grond, 1¼ ha. werd gekocht van smid S.J. van Ark. De goedkeuring voor de bouw had veel voeten in aarde; de gemeente vond het te ver van de afhaalplaats van de melk. Smid Barendsen zette zich als wethouder in voor Slagman en zo kon de bouw uiteindelijk toch doorgaan (K.B. 26-2-1931, no.152). De heer Van Mourik, de voorzitter van de VVV bedacht in 1935 de naam voor het huis: Dennenoord.

Nu wordt het huis bewoond door de familie J.P. van der Hoek, die de woning heeft verbouwd en er o.a. een bakstenen muur omheen heeft gezet .

Nieuw Vossenberg, gebouwd aan de Hogeslagdijk 1 (oud E 61) door Hendrik Smeenk. Hij kocht de grond, 3.65 ha, van de eigenaar van landgoed Het Zelle. Het K.B. was van 10-05-1925. Het pand is sindsdien wel verbouwd, maar is in de familie gebleven. Het wordt nu bewoond door J. Smeenk, een zoon van Hendrik.

fig. 7a *Bouwtekening Nieuw Vossenberg)*

fig. 7b *Het huis nu*

Lievestro, wordt het huis wel genoemd dat aan de Schuttestraat 17 (oud E 60) staat; dat is de naam van één van de latere bewoners. Het huis is in 1926 gebouwd door G.H. Eugelink, die 1 ha. grond kocht van de weduwe van Hendrik Bouwmeester. Het benodigde besluit van de gemeenteraad was van 05-10-1925 en de bouw vond plaats in 1926. In 1976 is de woning, onder architectuur van J. van Houte en in opdracht van dr. W.S. Cost, vervangen door nieuwbouw. In het uiterlijk aanzien is in de oorspronkelijke stijl gehandhaafd.

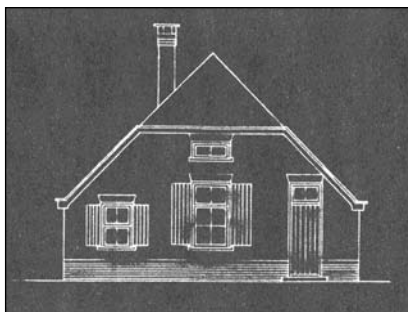

fig. 8a *Bouwtekening van Lievestro)*

fig. 8b *Het nieuwe Lievestro*

Het huisje dat Albert Nijenhuis bouwde aan de Oude Zutphenseweg 10 (oud D 6) kán opgericht zijn onder de bepalingen van de Landarbeiderswet, maar dat is niet zeker. Hij kocht 1 1/2 ha grond van de baron van Huis Vorden en het huis dateert van 1927. Het K.B. was van 05-05-1927, no. 37. Nu wordt het, verbouwde, huis bewoond door de familie G. te Velthuis. De voorgevel is nog duidelijk herkenbaar.

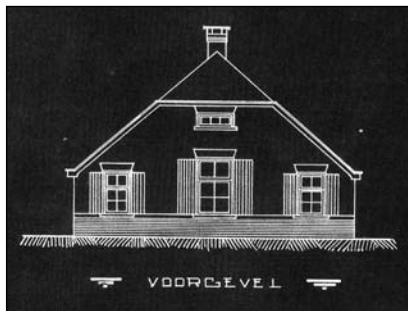

fig. 9a *Bouwtekening van het huis van Nijenhuis*

fig. 9b *Het huis nu, van de familie Te Velthuis*

Voor zover bekend zijn er na de laatste wereldoorlog in de omgeving geen woningen meer gebouwd op grond van de mogelijkheden van de Landarbeiderswet.

Het besluit tot intrekking van de wet is bij Tweede Kamer ingediend in december 1963, zodat aanneembaar is dat de wet in 1964 is ingetrokken.

Tenslotte nog de ontboezemingen over De Eersteling, van bekende Vordense schrijvers:

**Allerhand
in 't Saksenland**

De gene, die wel eens over de Waarlerweg komt zal zeker bekend zijn met het bordje 'De Eersteling' waarmee het huis Waarlerweg 4 gesigneerd is.

Minder bekend is dat aan deze naam een aardig stukje geschiedenis verbonden is. Deze naam duidt nl. aan dat dit huis de eerst woning was die in het kader van de nieuwe Landarbeiderswet 1919 gebouwd is. Deze wet bood mensen, die zelf de grond bezaten of konden kopen, een hypotheek van 100% op de te bouwen woning te krijgen.

In die tijd woonde de heer M. Lenderink in een huis aan de Hengelseweg dat verkocht zou worden. Hij was dus genoodzaakt naar een andere woning om te zien. Op een doopvisite bood een buurman hem aan de grond te financieren zonder rente en terugbetaling, zodra dit mogelijk was.

De heer Lenderink kocht toen van J. Mellink het perceel grond (nu Waarlerweg 4) en bouwde daarop een nieuwe woning. De bouwkosten bedroegen f 3.200,-. Een bijkomende voorwaarde was dat de naam 'Eersteling' op de voorgevel moest komen, omdat dit het eerste huis was volgens de nieuwe wet. Tot 1958 heeft de fam. Lenderink op de 'Eersteling' gewoond. Daarna werd het tot 1968 bewoond door de fam. Vliem. In dat jaar bouwden zij een nieuw huis ernaast en werd de 'Eersteling' veeschuur.

Volgens genoemde wet zijn er nog meerdere woningen in Vorden gebouwd o.a. 'Klein-Garmel' in 1920.

H.G. Wullink.

fig. 10 *Stukje in Contact van de hand van H.G. Wullink*

**Woningwet-huize in zwange!
Doorop zetten ze een drange!
Biej duuzenden bunt ze ezet
Ze kwammen ollmole opt debet
Van tRijk, dat wet ie al lange!**

**Moor veur ons is ut neet mis
Dat tVoddens huus dn eersten is.
Ze hebt thuis ok een name
egeven:
„De Eersteling”, en zo ist ebleven
Een veurbeeld van dorf, das
gewis!**

**Loat oew dus nooit wies maken
Dat ze in Voddens met te zaken
Wat langzaam of achter bunt,
Vaker loopt ze veuran en kunt
Dan de eerste notten kranken!**
Ome Jehan.

fig. 11 *Gedichtje van Ome Jehan (Johan Norde sr.)*

UUTGAON BIE ONS IN 'N ACHTERHOEK

Wim Jansen

Vanmorgen leaz'n ik een stuksken in de krante van columnist en old-plaatsgenoot Arie Ribbers (*stukskes van um leaz' ik altied, waorumme wet ik niet goed, ik denke dat de sfeer in zin stukskes mien ansprekt*), dat mien an 't prakkezeren zetten. Dat ging oaver het uutgaon en de verschillen tussen vrogger en vandage de dag.

Noe wet ik van het hedendaagse uutgaon bitter weinig af, behalve dan dat ze tegenwoordig onmundig late van huus af gaot, zich eerst in een keet gaot 'indrinken' en daornao in de disco verdwient, töt zo umsgeveer 'n volgenden margen an toe.

Van het vroggere uutgaon wet ik zovölle te meer af, um niet te zeggen bienao alles en daor wi'k wel wat over kwiet, maor ok weer niet alles, dat snap ie wel.

Mien eerste herinneringen an 'uutgaon' begint zo'n betjen in de beginjaoren vieftig en spölt zich af in mien geboortedorp Vorden, waor in de Dorpsstraote Het Nutsgebouw ston, in de volksmond 't Nut geneumd en waor zich bienao alles wat der zich op cultureel gebied in ons dorp in die jaoren afspöl'n plaats vond, van leazingen, tentoonstellingen en toneelvoorstellingen tot muziekuutvoeringen an toe.

Bie deze beide laatste evenementen was ter ok altied dansen an 't ende. Dan ston der een advertentie van dat evenement in 't Contact, met onderan de mededeling: 'Na afloop bal'. Dat was veur völle jonges en deerns een mooie gelegenheid um mekare nog 's effen in de arme te hollen, onder het mom van 'Cultuurbezoek'.

Een keer of vier in 't jaor echter was der allene maor dansen en dat begon umstreeks half acht en was um half twaalf af-elopen. Bie de ingang zat der dan iemand (heel vake Willem Koop, de conciërge) die oe, a'j de intree betaald hadden, een stempel op de hand zett'n en dan ko'j 'n helen avend dansen, net zo völle a'j wollen.

Soms was der ok een dansavond die bievoorbeeld deur een vereniging georganiseerd wier, meestal um de kas wat te spekken en dan ko'j veur niks naor binnen, maor dan mos ie per dans betalen en dat heitten 'dubbeltjesdansen'. Dat ging as volgt: As de muziek begon te spölle dan vrogg i'j as jongen een deerne ten dans. As het eerste nummer af-elopen was, kwammen der een paar mansluu met een dienblad, of een groot soepbord rond deur de zaal en alle jongens die edanst hadden mos'n daor een dubbeltjen op doen. Ja, dat leas ie goed, allene de jonges. Wat een discriminatie was der toen al! As die kearls helemaole rond ewes waren en alle dubbeltjes verzameld hadden, kreeg de muziek een seintjen en wier het tweede nummer espöld. Daornao ko'j weer gaon zitten, tot an de volgende ronde. Um zo völle meugelijk dubbeltjes bie mekare te kriegen op enen avend wodden an de muzikanten evraagd um de nummers zo kort meugelijk te hollen, eavenas de pauzes tussen de dansbeurten in, natuurlijk. Ok toen al draai'n dus alles um geld, zoa'j hieruut begriep en de muzikanten hadden an dat gebens een gleuenden hekkel.

Der zat ok een veurdeel an disse maniere van betalen, want a'j wat slech bie kas waarn, en dat kwam in die tied geregeld veur, dan ko'j zelf bepalen hoe vake of ie de bane op gingen um te dansen. Sommigen hadden an twee keer genog um een deerne te versieren en dan ko'j de rest van oew centen an een extra biertjen, of borreltjen uutgeven. Zo ging dat in die dage.

Wat mien in het baovenvermelde stuksken van Arie Ribbers het meeste trof, was de volgende regel: *Op het moment dat The Moodchers als afsluiting van de avond*

het welbekende 'In the Mood' speelden, dat was hun 'tune', herkenningmelodie zeie wi'j in die dage, was het net of ze mien met een spelde stokken en zag ik het inens allemaole weer op mien netvlies langskommen en dat was pure emotie, dat mot ik oelle eerlijk bekennen.

Ik wazze weer veertien jaor, bienao vieftiene en veur de eerste keer op de dansvloere. Ik hadde met een stelletjen kammeräöe al een stuk of tien danslessen ehad bie onzen plaatseleken dansmeister, Kroneman, en mog dat van mien olders veur de eerste keer in de praktijk brengen, natuurlijk met de mededeling: Drek nao afloop naor huus, begreppen?en dat was al heel wat, want der waar'n der ok wat die al um elf uur thuus mossen wea'n. Gelukkig waar'n mien olders daor heel geschikt in en waar'n ze nog neet vergetten dat een koe ooit kalf ewes is. Dus zodoende kon ik toen veur de eerste keer metmaken, dat The Moodchers as leste nummer van de dansaovend 'In the Mood' spöl'n en daor mo'j bie ewes wea'n um te begriepen wat dat betekent. Dat was het ende van een prachtigen aovend, oew eersten dansaovend, waarop de beste band uut 'n Achterhoek en verre umstreken muziek emaaft had, maor dat besef ie later pas. Daor gingen twee van de vier muzikanten, die de helen aovend accordeon en saxofoon espöld hadden, oaverende staon, pak'n ieders een trompet en spöl'n toen tweestemmig 'In the Mood', zo hardstikke mooi, zoas allene The Moodchers dat spöllen kennen. Ak der noe, bienao zestig jaor later, nog an terugge denke, loopt mien de groezels nog over de rugge.

En dat he'k daornao nog zeker een paar honderd keer met-emaakt. Wat kunnen die jonges - (der was trouwens in het begin ok een deerne bie, Annie heitten zee) - geweldig goeie muziek maken. Better was der niet, of um 't zoas onze oosterburen te zeggen: 'Sonderklasse'.

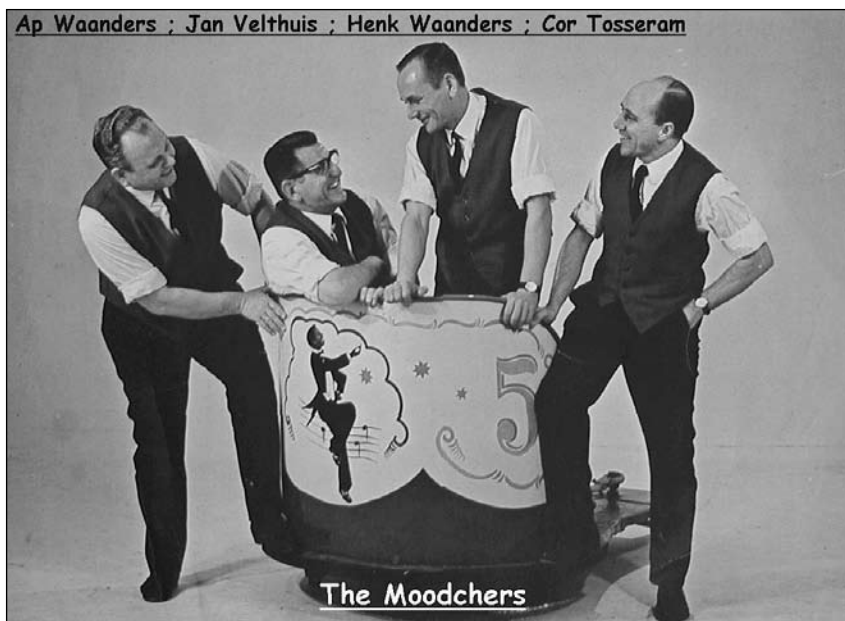

Fig. 1. Het dansorkest The Moodchers, zoals afgebeeld op een van hun grammofoonplaten

Of dat noe kwam da'k van huus uut nogal muzikaal an-eleg ware en dat mien deurumme die goeie muziek zo ansprok, ik wet 't neet, maor vanaf den dag he'k mien veur-enommen um later ok dansmuzikant te worden, wat mien te langen leste ok elukt is. Maor, zo wiet bu'w nog neet. Eers mo'k oele nog vertellen, waor der allemaole edanst werd in die tied, want wielle bleven natuurlijk neet in Vorden hangen, maor trokken der ok op uut, vanzelfsprekkend met de fietse.

De eerste keer buuten 't dorp gingen wielle naor Concordia in Hengel, waor de familie Boerman de scepter zwaai'n. Een prachtigen en gezelligen danszaal, waor völle volk kwam en waor nooit trammelant was, zowiet ik wette.

Wat later gingen wielle ok wel wat wieter van huus af, zoas naor Lochem, Laorne, of Reurle,. Daor ha'j De Keizerskroon van de familie Van Tuil en daor ko'j zowat elken zundagaovend terechte um te dansen en dat begon daor al um zes uur, a'k 't goed hebbe. Daor bu'w ok verscheidene keren ewes.

Weer wat later trokke wielle nog wieterop, naor Borculo. Daor ha'j twee zalen waor vake dansen was, bie Peters en bie Hargeerds. Den laatsten ston bekend as HaJé, want den Hargeerds heitten Hendrik Jan van veuren. Dat was een betjen een aparten kearl, den HaJé. Daor mos'ie gin ruzie met krieggen en dat he'k ok nooit met-emaakt, trouwens. Hee was denk ik umstreeks 1,95 meter hoge, had arme as möllenwieken, hande as koalenschuppen en hee waog schat ik zo'n 125 kilo. At der al ens een paar jonges verkeerd wollen, dan hoeven HaJé allene maor te kieken en dan word'n 't al knap rustig. A'j trouwens met twee man bij um an't schap kwammen en ie bestel'n 2 bier, dan kek hee oe stomverwonderd an, tapp'n der 3 in en zei *proost* en ie betaal'n der ok 3, maor dat effen tussendeur.

Dus hoe ging dat 'szundagsmiddags op het voetbalveld, as der dan ene vrog: *waor gao'j vanaovend hen?* En a'j dan nog een paar stuuver in de tesse hadden, dan was 't antwoord: *Naor HaJé*. En daor gingen wielle vake hen, want daor was 't hadstikke gezellig. Meestal met de 'Gelderse busse', maor dat had as naodeel da'j dan al un kwart oaver tiene terugge mos'n, want dan ging de laatste busse terugge naor Vorden. A'j dan een deerntjen op't oge hadden, die de andere kante uut mos dan ha'j een probleem, maor neet zo heel lange, want bie HaJé kon bienao alles opelöst wodden, veural a'j zo langzamerhand een betjen bie de inventaris begonnen te heurn, zoas wielle. Dan ging dat as volgt: Dan ging ie naor het cafégedeelte waor HaJé zelf achter de bierpompe ston en dan dee'j oew verhaal. Het antwoord: *Mien jonge, kiek 's effen hiernaös, in de schuure, en of ter nog een fietse steet, dan kö'j den wel metnemmen en dan breng ie um volgende wekke maor weer met terugge*. En zo gebeur'n dat. Wat een mooie tied was dat toch.

En bienao oaveral waor wielle kwammen, waar'n ok The Moodchers. Altied goeie zin en altied goeie muziek, tot in de jaoren 90 an toe hebt ze 't vol-ehollen. De laatste jaoren meestal met zien tweeën, de breurs Ap en Henk Waanders. Ongeleufelijk!

Midden in de jaoren 50 bun'k zelf begonnen muziek te maken met een stelletjen Vordense jonges. Heel völle oefenen op zundagmargen, in de zaal van Hotel Bakker, onze thuushaven. Heel gezellig, want in Vorden was der in die tied wieter weinig te beleaven op zundagmargen. Dus zodoende kwammen der steeds meer jongeluu zo maor effen binnenlopen, ok jonges die een muziekinstrument met brachen en een nummertjen metspöl'n. Ok uut andere plaatsen en met soms al wat ervaring bie andere bandjes. Zo sudder'n dat wieter, töt der opens een vraoge kwam van denzelfden Vordensen dansmeister, den ons het dansen eleerd hadde: of wielle wollen spöllen op het eindbal van zin dansschole.

Dan ha'j 't toch mooi veur mekare. Daor wo'j blie van en ok zenuwachtig, a'j de eerste keer in het ech mot spöllen.

Een volledig programma veur een helen aovend hadde wielle nog lange neet, maor dat gaf niks; wie hebt alle nummers die'w kenden meerdere maolen achter mekare espölt en daor tussendeur word'n der grammofoonplaten edraeid, net as op de gewone dansles.

Zo is dat zeutjesan begonnen en steeds vaker, tot da'j een zekere bekendheid kriegt en dan wo'j der druk met.

Meer as viefentwintig jaor he'w dat vol-ehollen en bu'w in de loop der jaoren wel zo'n betjen in alle feestzalen van den Achterhoek ewes. Wielle hebt met völle plezier goeie muziek emaaft op dansaovonden en honderden brulften; en, niet te vergetten, 12 jaor achter mekare op 't carnaval van De Deurdraaiers, op 'n Kranenbarg. Dat was een enorme happening in die jaoren, waor 'n halven Achterhoek op af kwam.

The Moodchers werden van idool tot leuke collega's, die, a'j ze ergens tegenkwammen, altied wel tied hadden veur een gezellig präötjen en ons nooit as concurrenten hebt ezene. Dat kon ok neet want The Moodchers hadden gin concurrenten, daor was der maor ene van, onantastbaor!!! Wielle hadden ok een wat andere bezetting, met vief man tegenover vier en spöl'n wat meer swing-muziek in die tied. Zo had iederene toch een betjen zien eigen geluud.

Dit is dan 't ende van een herinnering an een klein deel van mien jeugd, dat zo maor in mien opborrel'n deur dat stuksken in de krante van Arie Ribbers. Zo zee'j maor weer dat één enkele regel in de krante soms heel wat gengs kan maken en dan schrief'ie dat op, zo maor in een opwelling. Volgens mien gif 't wel een betjen de sfeer weer van de en jaoren 50 en 60 bie ons in de Achterhoek, die niet te vergelieken is met vandage de dag.

Ik heb 't in ons eigen Vordense dialect van 't Nedersaksisch eschreven, want die taal kump toch het kortste bie mien denken.

HET EERSTE BESTUUR VAN DE COÖPERATIEVE ZUIVELFABRIEK

Enige tijd geleden werd ons door mw. Henna ter Vrugt-Tiessink, woonachtig te Wichmond, een oude, ingelijste foto getoond, waarvan zij via haar tante, mw. Bertha Regelink-Tiessink, had kunnen achterhalen dat het een opname moest zijn van het eerste bestuur van de in 1893 opgerichte Coöperatieve Zuivelfabriek (zie ook: *BEDRIJVIGHEID IN VORDEN IN DE 20^e EEUW*).

Na vergelijking hiervan met de foto van dit bestuur en commissarissen daterende van omstreeks 1920, die wij eerder in het bewuste artikel in voornoemd boek hadden opgenomen, hebben wij de personen op de foto als volgt kunnen identificeren:

Ter informatie: Henna's grootmoeder Alberta Rossel, getrouwd met Berend Tiessink, was de jongste dochter van Derk Jan Rossel, de timmerman, dorsmolenbouwer, etc., mede-oprichter en eerste bestuurslid, die hier rechts staande op deze foto is te zien. Hij was een zoon van Berend Rossel sr., op Groot Obbink, in het buurtschap Delden. Het huis dat hij had gebouwd ligt schuin achter Groot Obbink. Op Groot Obbink woont overigens nog steeds een nazaat van Derk Jan's jongere broer Berend jr.

v.l.n.r: de heren A.G. Zents, J. Nienhuis (de directeur, die net benoemd was), G.J. Bieleman (de hoofdonderwijzer), H.J. Tjoenk, Derk Jan Rossel en E.J. Wijers.

ONS JAARLIJKSE REISJE

Wim Jansen

EXCURSIE NAAR PALEIS SOESTDIJK

Op dinsdag 23 september was het weer de dag van ons jaarlijkse reisje en dit keer voerde de tocht, die helemaal alleen was georganiseerd door Rob van Overbeeke, naar paleis Soestdijk.

Om 11 uur was het verzamelen geblazen bij het Vordense NS-station, voor vertrek per (uitstekende) touringcar van Connexxion. We hadden een prima chauffeur en we vertrokken stipt op tijd.

Er waren 45 toegangskarten besteld en uiteindelijk gingen er 41 personen mee, inclusief enkele introducés.

Als reisleader fungeerde Henk Vaags, die dat (weer) prima deed. Geen ellenlange verhalen, maar informatie waar je wat aan hebt. Onderweg werden ook alvast de toegangskarten door hem uitgedeeld, zodat we, toen we om 12.30 u. op onze bestemming arriveerden, iedereen zijn eigen plan kon trekken. Bij binnenkomst kreeg iedereen een folder met alle relevante informatie en verder hoefde men alleen te zorgen dat men op de juiste tijd bij de ingang van het paleis was voor de start van de rondleiding. Per rondleiding konden er 15 personen mee; en dat was ook het juiste aantal, aangezien het anders moeilijk was geweest om alles wat de gids vertelde te verstaan.

Fig 1. De achterzijde van het Paleis

DE RONDLEIDING

De rondleiding door het paleis was natuurlijk het belangrijkste deel van dit gebeuren. Wie gedacht had het paleis te betreden via de hoofdingang, het bordes dus, waarop koningin Juliana ieder jaar op haar verjaardag het defilé afnam, kwam bedrogen uit. Nee, we kwamen binnen via de leveranciersingang, in het souterrain, naast het bordes, de verdieping dus, waar de personeelsruimtes waren.

Hier bevindt zich nu de garderobe, waar iedereen zijn overtollige kleding kan ophangen en waar zich tevens kluisjes bevinden voor tassen en camera's, want fotograferen en filmen in het paleis is verboden. Hier is ook de trap of de lift naar boven.

Daarna was er gelegenheid om een introductiefilmpje te bekijken over de geschiedenis van het paleis en zijn bewoners.

Vervolgens kon men plaatsnemen op lange banken in één van de zijvleugels aan de straatzijde van het paleis, om te wachten op de gids. Enkelen doodden de tijd met het 'koninklijk wuiven' naar anderen die in de tuinen liepen.

De werkelijke rondleiding beslaat maar een heel klein gedeelte van het totale paleis, want dat staat voor het grootste deel leeg. Allereerst komt men in de 'representatieve' vertrekken, met hun enorme rijkdom aan inrichting en meubilair, nog stammend uit de tijd van koning Willem II en zijn Russische vrouw Anna Paulowna, die het paleis gebruikten als zomerresidentie. Vervolgens komt men in het deel van het paleis waar de laatste bewoners – koningin Juliana en prins Bernard – bijna zeventig jaar hebben gewoond en gewerkt. Opvallend is daar de eenvoud van het geheel, zoals bijvoorbeeld de eetkamer, waar het hele gezin de maaltijden gebruikte: een 'gewone tafel', zelfs met verschillend gevormde stoelen (dat verwacht je toch niet in een koninklijke huishouding?) Een opvallend detail werd getoond op een videopresentatie van de werkkamer van prins Bernard, die indertijd mudjevol stond en waarover de gids vertelde dat daar alleen werd schoongemaakt bij langere afwezigheid van de Prins, omdat er anders geen beginnen aan was. Het personeel maakte dan detailfoto's van de plek waar alles stond, want Prins Bernhard viel het bij terugkomst direct op, als er 'iets niet op zijn plaats' was teruggezet.

Daarna daalden we weer af naar het souterrain, om via de personeelsruimtes, zoals de keukens, zilver- en kristalpoetsruimtes, wijnkelders en de telefooncentrale, weer terug te keren in de garderobe. De hele rondleiding duurde anderhalf uur.

DE TUINEN

De tuinen van paleis Soestdijk zijn zeker een bezoek waard. In tegenstelling tot bijvoorbeeld de tuinen van paleis Het Loo, in Franse stijl, gaat het hier om een aanleg als landschapspark, met rustieke laantjes, mooie doorkijkjes en prachtige vijvers en waterpartijen.

Verder bevinden zich in de tuinen de Oranjerie, die ingericht is als restaurant en een oude watertoren, die er vroeger voor zorgde dat de fonteinen konden spuiten en waarin zich nu een souvenirwinkeltje bevindt.

DE TERUGREIS

Stipt op tijd, zoals afgesproken, was iedereen weer om half vijf bij de bus en kon de terugreis worden ingezet. Maar ja, om deze tijd in het toch drukke midden van ons land, kon dat niet zonder de nodige files gepaard gaan en dus waren we niet, zoals gepland, om zes uur terug in Vorden, maar pas om half zeven.

Als afsluiting van ons reisje had Rob een uitgebreide koffietafel besteld bij restaurant De Gravin van Vorden, welke uitstekend verzorgd was en waar we daarna nog lekker wat konden nababbelen in de voor ons beschikbare en gezellige ruimte.

Fig. 2 De Oranjerie, nu restaurant

Al met al denk ik te mogen stellen dat we een gezellige en interessante dag hebben gehad. Ik heb tenminste geen enkele wanklank gehoord.
Een bedankje voor organisator Rob, evenals voor reisleader Henk, lijkt mij zeker op zijn plaats. Het was allemaal perfect in orde!

SUGGESTIES VOOR EEN VOLGEND UITJE

Het bestuur zou van u, haar leden dus, gaarne suggesties ontvangen voor een te organiseren reisje in 2009, waarbij rekening gehouden zal moeten worden met enkele essentiële zaken die te maken hebben met de leeftijd van velen van onze leden. Zoals: geen, of zo weinig mogelijk traplopen, geen al te grote loopafstanden en een goede bereikbaarheid van het te bezoeken object. Dus, heeft u de afgelopen jaren iets interessants bezocht wat u geschikt lijkt om er met onze leden naar toe te gaan, laat het ons dan weten. Gaarne een berichtje aan onze secretaresse Fenny van Druten, dan kunnen wij als bestuur **actie ondernemen!**

NIEUWS VAN ONZE COMMISSIES

ARCHIEF-COMMISSIE

Het is al weer een poosje geleden dat ons archief vanuit de bibliotheek is overgebracht naar de bovenste verdieping van het Dorpscentrum. Wij - dat zijn Everdien Steeman, Yvonne Hartman, Jan Olthaar, Gerard Hoftijzer en Rob van Overbeeke - zijn nu druk bezig om ons archief verder vorm te geven. Geen van ons heeft echter een 'archief-verleden'. Dat betekent dat we ons eerst hebben moeten oriënteren bij diverse andere archieven in de omgeving. En, zoals dat dan meestal gaat, iedere club heeft haar eigen voorkeuren, c.q. haar eigen systemen.

Vervolgens rees de vraag hoe wij het wilden gaan doen. Toen we de regels, c.q. het systeem voor elkaar hadden, kwam de inrichting aan de orde. Op dat moment was niet de vraag welke computer er aangeschaft diende te worden, maar welke software voor ons het beste zou zijn. En, hoeveel kasten er zouden moeten komen.

Ook die hobbels zijn inmiddels genomen. En we zijn nu bezig met de vraag hoe je de inhoud van een boek in het kort samen vat. Het doel dient te zijn om op een vraag over Vorden direct het (de) goede boek(en) te kunnen pakken waar het antwoord in te vinden zou kunnen zijn. En dat is minder eenvoudig dat het in eerste instantie lijkt.

Ons bezit bestaat uit boeken, oude kasboeken van bedrijven, kaarten, foto's, krantenknipsels, dia's, het archief van het Nut, en zelfs een kledingstuk. Zodra een en ander enige omvang heeft bereikt, zal dat op onze website worden gezet, dus via

fig. 1 Met de computer worden alle gegevens opgeslagen. Zodoende zijn die snel terug te vinden. De aanschaf van de computer werd mede mogelijk gemaakt door een donatie van de Vordense Rabobank.

internet toegankelijk worden gemaakt, zodat een ieder gewoon thuis in ons archief kan kijken. Mocht iemand dan alsnog graag een bepaald boek in willen inzien, dan kan hiervoor op niet al te lange termijn een afspraak worden gemaakt met een van de commissieleden.

Inmiddels hebben wij al wel zes cd's klaar liggen waarop heel veel foto's staan van het oude Vorden. Deze kunnen tegen een geringe vergoeding gehuurd worden. Het is niet de bedoeling dat boeken en andere documenten uitgeleend gaan worden. Deze zullen t.z.t. alleen ter plaatse mogen worden ingezien. Er is overigens een scanner aanwezig om een kopie te kunnen maken van het een of ander.

Wij nodigen u uit om eens langs te komen om te zien wat een en ander inhoudt, indien u belangstelling heeft om met ons mee te werken om het archief verder op poten te zetten. Hoewel natuurlijk iedereen welkom is die zich wil inzetten voor ons archief, zoeken wij toch meer in het bijzonder mensen die in Vorden geboren en/of getogen zijn.

(namens de Archief-commissie, Rob van Overbeeke)

WERKGROEP FOTO-ARCHIEF

Sinds wij als werkgroep in december 2007 ons eerste verslag uitbrachten zijn onze bezigheden in 2008 vrij beperkt geweest. De foto's uit het foto-archief van drukkerij Weevers waren door ons, voor zover mogelijk, allemaal al bekeken. Van een klein aantal daarvan heeft onze werkgroep de afgebeelde personen helaas nog niet kunnen identificeren. Ook is inmiddels het in-scannen van alle door ons bekeken en interessant geachte foto's afgerond. Wim Jansen verdient hiervoor heel veel dank.

Onze foto-bron, waaruit we het eerste jaar konden putten, is nu dus opgedroogd. Ook ziekte en andere lichamelijke ongemakken hebben onze werkgroep het afgelopen jaar parten gespeeld.

Zodra er weer een nieuwe zending foto's aan ons zal worden aangeboden, zal de werkgroep met veel enthousiasme haar activiteiten hervatten.

(namens de werkgroep Foto-archief, Jaap Buunk)

SCHENKINGEN

Van de familie Sloetjes, te Lochem.

Het betreft hier een bijbel uit 1822, en wel Alle de Boeken des Ouden Verbonds, uitgegeven door J.H. van der Palm, gedrukt te Leiden, door D. du Mortier en Zoon. Interessant aan deze bijbel is dat er een lijst in is opgenomen van allen die deze bij voorintekening hadden besteld, waaronder behalve diverse dominees uit ons omringende gemeenten, ook mr. A.C.W Staring, van de Wildenborch.

VAN DE REDACTIE

Via de website van onze vereniging ontvingen wij het volgende schrijven:

Omdat onze voorouders rond 1600 geboren zijn in Vorden, zijn wij op zoek naar zoveel mogelijk info rondom boerderij 't Gruwel:

- oude foto's en info van boerderij 't Gruwel (huidige eigenaren fam. Winkel).
- info over de familie Reesink (rond 1600 op 't Gruwel).
- info over de kerkgeschiedenis m.b.t. de familie op 't Gruwel.
- oude adressen.

Omdat we van plan zijn e.e.a. in boekvorm uit te geven, willen wij graag contact houden met uw vereniging.

Bij voorbaat onze dank voor het lezen van uw website, met vriendelijke groet, Henk Reesink.

Degenen die hier meer over weten en de heer Reesink met wat dan ook van dienst kunnen en willen zijn, verzoeken wij contact op te nemen met:

H.J. Reesink

Muiderweg 50

3891 DB Zeewolde

Tel: 036-5223393

Het e-mail adres is h.reesink1@chello.nl.

Trouwens, hebt u onze website wel eens bekeken? Die kunt u bezoeken op het volgende adres: www.oudvorden.nl (red.)

VORDENSE KRONYCK

26e jaargang, no. 2, december 2008

		pag.
Inhoudsopgave		
Van onze voorzitter		3
Oprichtingsgeschiedenis van het Dorpscentrum	Jan Bosch	4
De Landarbeiderswet	Jaap van den Broek	8
Uutgaon bie ons in 'n Achterhoek	Wim Jansen	13
Ons jaarlijkse reisje; excursie naar paleis Soestdijk	Wim Jansen	18
Nieuws van onze commissies		21
Van de Redactie		23